49644

1899

1.31

בשפ"ר יום א' פרשת נח תרע"ט לפ"ק פה בוקרשט

שלום וברכה שדי לגאון מו"ר חו"ר יצחק יהודה
זולדברגר נ"י

בושתי ודם נכלמתי כראותי את מכתבך
האחרון כי לא היה לבל ומי עד היום להשיב על
מכתבך היקרים אשר כתבת לי בראשונה ופנה
בבמתנו זה פרק שלושים. אמנם מתוך הייתי
כי בבדה אלי המלאכה ודם מסבות רבות בעוני
ומפחתי המרו את רוחי.

את ס' אגרת הפרנקל לא הגיתי עד היום
כי הייתי טרוד בס' ישוע הנצרי וזעקה שלחה
אינה יומם ולילה את הדתנתי כי רק בימים
אשרו מן הארבעים (40) הדתנתי הראשונה לא
היתה שלמה ודם לי היתה אב מלאתי ביום
הבה להוציא לאור את כל ספרי.

על הגהותיך אשר כתבת לי על מאמרי
בלבד"ל הנני מודה לך אבל שלם ואני מביט
אותם בסוגל בפעם הראשונה אחרונה. ולא אבלה 8.4.89

מיוקר

כן הגיל בכלל יש בהתרגשות שיותר, כי כל שאוכל
הדברים שלא לבדר מעיסת הקבורה על דרך
פתיחות (כל בלת עין) ומעיון ותעניין) כי אם בדרך
עצבה מסוגלת. בדה 43 ולפה כי כל בנעוה
תחת בעוה ובוכ bemoblatior terrae ורק שעדר
לבוח על דבשה והעניין שאל אותו אם יש בה
בלם מלאי ידיעתו. בהבחינו והתרמה לו
מלאכתו אחת הדברים.

בעניין הזה מתרים בהתעניה בהו מה
שהתחב אבו בדר 1936 מהעיסת הערבי: وايضا
فإن ذلك قد تعود مرارا بما يفسد الجسم ولكن
ذلك بالعرض لا بالذات وهذا لا يمكن فيه ذلك
فلذلك صار هذا الالتذاذ افضل فقد تعلم
من نفسك هذا التشوق ومبلغه وتذكر دوون
الذي من بلاد بريطانية المتردد في الهلال وقبر
تشوقه وتذكر عند اجتماعنا بمرسية وميناء تدمعان
الى ما ظهر في ذلك اليوم من شدة حرصه
لكن لما عدم القوة البرهانية فاته الحق وهذا
الالتذاذ انفعال والانفعال تغير وكل متغير فهو منقسم
الخ

بلا. ספר עצות מה שהתחב המשל בהיותשה
לתת שרטוטר לעטוף על ס' ווינרלינג והוא הפה עליר
אל הטשרה והנה משפחת פולינבאום בחולפתה
והמשכים אחריה מאמר הלהלות בעזרפרלים
וחברין הטיבו פניהם ונגד הלוח הגדול הבה
שאר בגובה גרגרת לבו. הלה נהלה מה
מאמרו הגשים אשר נעשה לתת בגדיהם
בשאר ותחלל שם הבחבה לעין בפני הגוים
ולבשו עטה לבבותו אם יתירו לערב מדב
הגולה עם ספרות ושהגל מה שלמרו לחבתו
אמר. מאשר אין כי אם בפרט הבלות תמלין אלקים
יפה ושפה אבן ובצל.

ותהה שלום לך ולשלתך הרבבות ולבניך
הנרים. תלמידך אוהבך ומכבדך מאד

מרדכי בן שרגון

אות מאמרו שלמה Lunock Hourgrajel הלהלו בעין ותהלה
לכי לבורות הלוח הבה "בלמות" על הפלל בספרו
הלחרונים אמת בעיקרות ספרות אינו חולבבין.

בגיבה שאלות אין בעמוד אות שיבאם כמו בעניין
הגלגאר. שאלה כבדות לא ניתנה להברשת כל
הפטרולוגיה של שני הגרשומים הגדולים. היה לפחות
לומר נייתי. ספרו ניתבר מה ראמה גלגבלי בס׳
המסתפק ופחר העיבה בס׳ המחסול כי
הפת אינם יודעים אות בעמוד הראשונים כי
מדברי הפת המובאים בלי שלמות אלא אחרוני
האחרונים ואין שום ספק גדול כי יחס הפקליה
אל המסתפק הוא יחס המוקדם של הלייכי
אל ס׳ עבד הגבאר ואם אין אנו יכולים לדעת
עדות הכלאם עפ״י המוקדם לבדו אין לחוור על
עניין משרשי. הפרק על פי הפקליה והאחרונים לבדם.

AKADÉMIA KÖNYVTÁRA